

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 46/17

Λουξεμβούργο, 4 Μαΐου 2017

Απόφαση στην υπόθεση C-274/15
Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου

Το Λουξεμβούργο μετέφερε στην εθνική έννομη τάξη κατά τρόπο υπέρμετρα διασταλτικό τους κανόνες της οδηγίας περί ΦΠΑ επί των ανεξάρτητων ενώσεων προσώπων

Στο δίκαιο της Ένωσης, οι παροχές από υποκειμένους στον φόρο (εταιρίες ή φυσικά πρόσωπα) υπόκεινται κατά κανόνα στον ΦΠΑ. Η οδηγία περί ΦΠΑ¹ προβλέπει εντούτοις, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την απαλλαγή από τον φόρο των υπηρεσιών που παρέχουν οι «ανεξάρτητες ενώσεις προσώπων» (ΑΕΠ, ήτοι μια ένωση επιχειρήσεων ή προσώπων που παρέχει αγαθά ή υπηρεσίες στα μέλη της κατά τρόπο ανεξάρτητο).

Κατά τη λουξεμβουργιανή ρύθμιση, οι υπηρεσίες που παρέχει μια ΑΕΠ στα μέλη της απαλλάσσονται του ΦΠΑ μόνον όταν οι υπηρεσίες αυτές είναι άμεσα αναγκαίες για τις μη φορολογητέες δραστηριότητες των μελών, αλλά επίσης και όταν το μέρος των φορολογουμένων δραστηριοτήτων των μελών (δραστηριότητες υποκειμένες στον ΦΠΑ) δεν υπερβαίνει το 30 % (ή ακόμη και το 45 %) του συνολικού ετήσιου κύκλου εργασιών εκτός φόρου. Πάντοτε κατά τη ρύθμιση αυτή, τα μέλη της ένωσης μπορούν να εκπίπτουν τον ΦΠΑ που βαρύνει την ένωση για τις αγορές ή τις παροχές όχι προς τα μέλη, αλλά προς την ίδια την ένωση. Τέλος, η λουξεμβουργιανή ρύθμιση προβλέπει ότι οι πράξεις τις οποίες πραγματοποιεί ένα μέλος επ' ονόματι του, αλλά για λογαριασμό της ένωσης δεν εμπίπτουν στον ΦΠΑ για την ένωση.

Εκτιμώντας ότι η λουξεμβουργιανή ρύθμιση δεν συνάδει προς τους κανόνες της οδηγίας περί ΦΠΑ όσον αφορά τις ανεξάρτητες ενώσεις προσώπων, η Επιτροπή προσέφυγε στο Δικαστήριο προκειμένου αυτό να διαπιστώσει την παράβαση των κανόνων αυτών από το Λουξεμβούργο.

Με τη σημερινή απόφασή του, **το Δικαστήριο δέχεται, κατ' ουσίαν, την προσφυγή επί παραβάσει της Επιτροπής και αποφαινεται ότι η λουξεμβουργιανή ρύθμιση περί των ανεξάρτητων ενώσεων προσώπων δεν συνάδει προς την οδηγία περί ΦΠΑ.**

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει κατ' αρχάς ότι οποιαδήποτε απαλλαγή από τον ΦΠΑ συνιστά εξαίρεση από τη γενική αρχή κατά την οποία κάθε υπηρεσία που παρέχεται από υποκείμενο στον φόρο έναντι αμοιβής υπόκειται στον φόρο αυτόν.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει ακολούθως ότι, κατά το σαφές γράμμα της οδηγίας περί ΦΠΑ, **μόνον οι υπηρεσίες που παρέχει μια ΑΕΠ και είναι άμεσα αναγκαίες για την άσκηση των απαλλασσόμενων δραστηριοτήτων των μελών της μπορούν να μην υπόκεινται στον ΦΠΑ.** Επομένως, προβλέποντας ότι οι υπηρεσίες που παρέχει μια ΑΕΠ στα μέλη της απαλλάσσονται του ΦΠΑ όταν το μέρος των **φορολογουμένων δραστηριοτήτων** των μελών δεν υπερβαίνει το 30 % (ή ακόμη και το 45 %) του ετήσιου κύκλου εργασιών της, το Λουξεμβούργο δεν μετέφερε ορθώς την οδηγία περί ΦΠΑ στην εθνική έννομη τάξη.

Εξάλλου, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η **ΑΕΠ είναι ανεξάρτητος υποκείμενος στον φόρο** που παρέχει υπηρεσίες κατά τρόπο ανεξάρτητο στα μέλη της από τα οποία διακρίνεται. Λαμβανομένου

¹ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/45/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2010 (ΕΕ 2010, L 189, σ. 1).

υπόψη του ανεξάρτητου χαρακτήρα της ΑΕΠ σε σχέση προς τα μέλη της, αυτά τα τελευταία **δεν μπορούν**, εν αντιθέσει προς όσα το λουξεμβουργιανό δίκαιο επιτρέπει, **να εκπέσουν από το ποσό του ΦΠΑ που οφείλουν τον οφειλόμενο ή καταβληθέντα ΦΠΑ για αγαθά ή υπηρεσίες που παρασχέθηκαν στην ΑΕΠ** (και όχι απευθείας σε αυτούς). Συνεπώς, και ως προς το σημείο αυτό, το Λουξεμβούργο δεν μετέφερε ορθώς την οδηγία περί ΦΠΑ στην εθνική έννομη τάξη.

Τρίτον, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, λόγω του ανεξάρτητου χαρακτήρα της ΑΕΠ σε σχέση προς τα μέλη της, **οποιαδήποτε πράξη μεταξύ της ΑΕΠ και ενός εκ των μελών της** πρέπει να θεωρείται ως πράξη μεταξύ δύο υποκειμένων στον φόρο και ότι ως εκ τούτου **εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ΦΠΑ**. Έπεται ότι το Λουξεμβούργο και πάλι δεν μετέφερε ορθώς την οδηγία περί ΦΠΑ προβλέποντας ότι οι πράξεις στις οποίες προβαίνει ένα μέλος επ' ονόματι του, αλλά για λογαριασμό της ενώσεως μπορούσαν να μην εμπίπτουν στον ΦΠΑ για την ένωση.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως, στρεφόμενη κατά κράτους μέλους το οποίο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να ασκηθεί από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο.

Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη ανακοινώσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να επιβάλει κυρώσεις με την πρώτη του απόφαση.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582